

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Нова Загора, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ЛЮБ. ЙОРДАНОВ

при участието на секретаря Радка Д. Чолакова
като разглежда докладваното от ГЕОРГИ ЛЮБ. ЙОРДАНОВ Гражданско дело
№ 20222220100946 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.558, ал.7 от КЗ във вр.с чл.45 от ЗЗД.

Ищецът в настоящото производство Гаранционен фонд с ЕИК 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.,Граф Игнатиев” № 2, ет.4, представяван от Изпълнителните директори Максим Нанев Колев и Стефан Георгиев Стоилков, чрез пълномощника им адв.Н.К.П. от АК - Сливен е депозирал на 03.08.2022 г. искова молба с вх.№ 3522 в Районен съд – Нова Загора против С. Б. С. с ЕГН***** и адрес: *****, с която е предявен иск за заплащане на изплатено от фонда обезщетение в размер на 21670.80 лева на трето лице, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска, като се претендират и разноски.

С исковата молба се твърди, че Гаранционен фонд, на основание чл.577, ал.1, т.2, б.,а“ от Кодекса за застраховане, изплатил по щета № 19210141/03.04.2019 г. обезщетение за неимуществени вреди и свързаните с тях имуществени вреди в общ размер на 21670.80 лв. на С.И.М., пострадал като пешеходец при ПТП, настъпило 24.05.2017 г.

Посочва се, че виновен за катастрофата бил ответникът, която управлявал л.а.,„Мерцедес ЦЛК 230“ с ДКН ****, собственост на Р.Б.Р. от с.Кортен, без действаща към датата на ПТП застраховка по риска „Гражданска отговорност“, съгласно справка на ИЦ ГФ.

Твърди се, че механизма на ПТП бил следният: На 24.05.2017 г. около 06:10 ч. в гр.Нова Загора, на кръстовището на ул.,„Освобождение“ и ул. „Липа“, виновният водач С. Б. С., управлявайки л.а.,„Мерцедес ЦЛК 230“ с ДКН ****, при движение с несъобразена с пътните условия скорост удря стоящия зад л.а.,„Ауди“, с ДКН ****, пешеходец С.И.М. и след удара

ответника С. С. напуска местопроизшествието.

В нарушение на чл. 490 от КЗ ответникът управлява увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност” към датата на ПТП.

Посочва се, че С.И.М. се обърнал към Гаранционен фонд за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.557 от Кодекса за застраховането - без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност” за л.а., „Мерцедес ЦЛК 230“ с ДКН **** и по образувана щета № 19210141/03.04.2019 г., УС на ГФ му определил обезщетение за неимуществени вреди и свързаните с тях имуществени вреди в общ размер на 21670,80 лв. /20000.00 лева за неимуществени и 1670.80 лв. за имуществени вреди/ за нанесените травматични увреждания. Така определеното обезщетение е изплатено на 22.04.2019 г. по банкова сметка на адв.Ж.З. съгласно нотариално заверено пълномощно.

Сочи се още, че са поканили ответника да възстанови изплатеното от Гаранционен фонд, но и до днес лицето не било погасило задължението си.

Моли се съда, на основание чл.45 от ЗЗД и чл.558, ал.7 от Кодекса за застраховането, да осъди Сали Б. С., да заплати на Гаранционен фонд исковата сума от 21670.80 лв., представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение по щета 19210141/03.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноси и юрисконсултско възнаграждение по банковата сметка, посочена в исковата молба.

Прилагат се писмени доказателства по опис.

Ответникът С. Б. С. не е намерен на посочения в исковата молба адрес за призоваване. На основание чл.47, ал.3 от ГПК съдът е извършил служебна проверка на адресната регистрация на ответника, при което е установил, че посочения в исковата молба адрес не съвпада с настоящия адрес на страната. От изготвената справка НБД се установило, че постоянния и настоящият адрес на ответника е *****, общ.Нова Загора, обл.Сливен. Извършена е справка за месторабота.

Ответникът е призован на настоящия си адрес в *****, адресът е посетен, но никой не е намерен, който да получи съобщението.

Съдът е назначил на ответника С. Б. С. особен представител, а именно адв.Н. П. Д. от АК - Сливен, която в срока по чл.131 от ГПК е депозирила отговор на исковата молба, с който посочва, че представените доказателства по делото не са достатъчни и съответно убедителни за да признае иска и затова го оспорва, като неоснователен. Прави възражение по основание и размер на исковите претенции.

Заявява, че представените писмени доказателства по никакъв начин не кореспондирали и не подкрепяли твърденията на ищеца в исковата молба. Самите писмени доказателства не кореспондирали помежду си. Напротив в

исковата молба били изразени неправомерно обвинения и констатации, неустановени от компетентните органи - всички те били предполагаеми обвинения и квалификация на недоказани и противоречиви обстоятелства. В исковата молба липсвали конкретни факти и обстоятелства и по този начин на ищеца било отнето изцяло правото на защита.

На този етап в съдебното производство заявява, че ответника С. Б. С. не е виновен и не дължи обявените суми за имуществени и неимуществени вреди.

В допълнително изложение към отговора и проекто-доклада по делото адв.П. конкретизира възраженията си в отговора.

Заявява, че пострадалият не бил невинен, като участник в процесното ПТП, като пешеходец не бил спазил нормите на ЗДвП /чл.107 и чл.114 от ЗДвП/, като собственик на паркираното МПС „Ауди“ А6 не бил спазил правилата за паркиране на собствения си автомобил по ЗДвП /чл.98 от ЗДвП/.

Посочва, че претенцията за изплащане на обезщетение на увреденото лице не била извършена по процедурата, съгласно КЗ и на ПУДГФ подробно дадена в нормата на чл.31 от Правилника, предявената писмена молба не била заведена в регистъра /чл.31, ал.2/, не била удостоверена заведената претенция от 28.07.2019 г.

Твърди, че фондът не бил изпълнил задълженията си по чл.31, ал.3 да подготви необходимите доказателства, срокът за произнасяне по щетата не бил спазен, произнасянето по определяне на щетата не било мотивирано и размера на щетата не бил обоснован /чл.31, ал.8/, както и че при тотално неспазване на правилата и целта на закона бил издаден и крайният незаконосъобразен, необоснован и неправилен акт на УС на ГФ - Протокол № 13/12.04.2019 г. за одобряване на определената щета.

В открито съдебно заседание страните поддържат становищата си.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

По делото страните са представили следните писмени доказателства: Юрисконсултско пълномощно, Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, Постановление за спиране на НП, Справка ИЦ ГФ, Уведомление, Уведомление, епикриза, фактури и фискални бонове в оригинал, Медицинска експертиза ВЛ ГФ, Протокол от ЗМК, Протокол от УС ГФ, Писмо ГФ, Платежно наредане, Пълномощно, Счетоводна справка по представени фактури и фискални бонове, Платежно нареждане за обезщетение по щета 19210141/19 на сума 21670.80 лв., Регресна покана с обратна разписка, Платежно нареждане за платена държавна такса, Платежно нареждане за депозит особен представител, Адвокатско пълномощно ГФ - адв.Н.К.П..

Безспорно се установи, че на 24.05.2017 г. около 6.10 часа в гр.Нова Загора, С.И.М. с ЕГН ***** пътувал на задна лява седалка в собствения си л.а., „Ауди А6“ с ДКН ****, на кръстовището на ул. „Освобождение“ и ул. „Липа“, водача на автомобила го паркирал, а Митев излязъл от задна лява врата и се насочил към багажника на автомобила. Същевременно от ул. „Освобождение“ се приближил л.а., „Мерцедес“ с ДКН ****, управляван от С. Б. С., който поради движение с несъобразена скорост блъснал автомобила на С.И.М. и него самия, след което напуснал местопроизшествието, без да спре и да установи причинените вреди.

Вследствие на удара пострадал С.И.М. получил фрактура на бедрената кост на долния ляв крайник и екскориации на лява подбедрица и веднага след ПТП бил хоспитализиран в МБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“, където бил опериран.

Видно от приложените по делото справки и констативен протокол към датата на ПТП за посоченото по-горе МПС л.а., „Мерцедес“ с ДКН ****, собственост на Р.Б.Р. с ЕГН ***** от с.Кортен, управлявано от виновния водач С. Б. С. с ЕГН *****, нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

От приложеното като доказателство по делото нотариално заверено пълномощно е видно, че С.И.М. е упълномощил адв.Ж.З. определеното обезщетение да бъде изплатено по банковата й сметка.

Безспорно е и обстоятелството, че ищеца Гаранционен фонд е изплатил обезщетение на пострадалото лице, като е превел на 22.04.2019 г. по сметката й сумата от 21670.80 лв., видно от преводно нареждане на л.19 по делото.

От материалите по делото се установява също, че РП – Нова Загора със свое Постановление от 04.02.2019 г. е спряла досъдебното производство № 306р-ЗМ-352/2017 г. по описа на РУ - Нова Загора, пор.№ 247/2018 г., вх.№ 682/17 по описа на Районна прокуратура - Нова Загора, водено срещу С. Б. С. за престъпление по чл.343, ал.1, б., „б“ във вр. с чл.342, ал.1 от НК.

Ответникът е поканен с писмена покана да възстанови тази сума, но това не е сторено и досега.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните правни изводи:

Претендираните права от ищеца произтичат от следните обстоятелствата, че ищецът е изплатил обезщетение на пострадало при ПТП лице, а вина за причиняването му имал ответника, който в момента на катастрофата управлявал МПС, за което нямал сключена ЗЗ „ГО“, което обуславя иск с правна квалификация чл.45 от ЗЗД и чл.558, ал.7 от КЗ.

Предявен е и акцесорен иск за законната лихва от датата на завеждането на делото, който е с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Ответникът представя писмен отговор в горния смисъл.

Съдът намира за безспорни обстоятелствата, че ищецът е изплатил обезщетение в размер на сумата от 21670.80 лева на пострадалото лице, чрез адв.Жанета Златанова.

В тежест на всяка страна бе да докаже твърденията си.

В тежест на ищеца бе да докаже вината за причиняването на ПТП на ответника.

В тежест на ответника бе да докаже, че е имал сключена ЗЗ „ГО“ към момента на катастрофата.

Безспорно е между страните и за съда обстоятелството, че е настъпило ПТП с участник пострадалото лице, както и че ищецът е изплатил обезщетение на пострадалото лице в размер на исковата сума.

Във връзка с изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение, същият е изпратил покана до ответника в настоящото производство, но С. Б. С. не е заплатил сумата посочена в нея, поради което предявеният от ищеца регресен иск по чл.558, ал.7 от КЗ се явява допустим и основателен.

Според чл.557, ал.1, т.2, б.,а“ и чл.558, ал.7 от КЗ, Гаранционният фонд изплаща на увредените лица обезщетения за неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания, ако ПТП е настъпило на територията на Република България и е причинено от МПС, което обичайно се намира на територията, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, като след изплащане на обезщетението фондът встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му.

По силата на установена в закона суброгация в правата на удовлетворения кредитор ищецът - Гаранционен фонд има право да получи от прекия причинител на вредата С. Б. С. сумата на платеното в полза на третото увредено лице обезщетение, ведно с разноските за определянето му.

От приетите по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че причина за настъпване на ПТП е поведението на водача на лекия автомобил „Мерцедес ЦЛК 230“ с ДКН ****, който при движение с несъобразена с пътните условия скорост удря пешеходец а С.И.М., както и че е налице пряка причинно-следствена връзка между травматичните увреждания получени от пешеходец С.И.М.. Тези обстоятелства се оспорват и от ответника, макар и на друго основание от особения представител на ответника, но останаха neodказани от последния.

Предвид така установеното, съдът приема, че за ответника се е породило задължението да обезщети пострадалото лице, тъй като към датата на процесното ПТП не е имал сключена задължителната застраховка

„Гражданска отговорност“. Изплащайки дължимите от него обезщетения, Гаранционният фонд е покрил деликтна отговорност на виновния водач.

Разпоредбата на чл.558, ал.7 от КЗ, урежда обема на регресното право на Гаранционния фонд и посочва кои от платените от него суми могат да бъдат предмет на регрес спрямо прекия причинител на вредите, като в правото на регрес се включва изплатеното обезщетение заедно с разносните, които фондът е направил за определяне на размера му.

От събраните писмени доказателства се установи безспорно, че ищеца Гаранционен фонд е изплатил обезщетение на пострадалото лице С.И.М., чрез упълномощената от него адв.Ж.З. като е превел на 22.04.2019 г. по сметката ѝ сумата от 21670.80 лв., видно от преводно нареждане на л.19 по делото.

Относно другото наведено от особения представител на ответника - адв.П., че пострадалият, като собственик на паркираното МПС „Ауди“ А6 не бил спазил правилата за паркиране на собствения си автомобил по ЗДвП, съдът намира същото за ирелевантно, тъй като ако хипотетично е налице такова нарушение, то не е негово такова, а на водача на този автомобил, какъвто видно от материалите по делото не е бил пострадалото лице С.И.М..

Ноеснователно е и наведеното от адв.П., че пострадалият, като пешеходец не бил спазил нормите на ЗДвП, а именно чл.107 и чл.114 от ЗДвП по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.107 от ЗДвП „Пешеходец е всеки участник в движението, който се намира на пътя извън пътно превозно средство...“, което в случая е така, а чл.114 от ЗДвП гласи, че „На пешеходците е забранено:

1. да навлизат внезапно на платното за движение...“, като от материалите по делото не се установява по никакъв начин С.И.М. да е навлязъл внезапно, напротив - установява се, че виновният водач - ответника С. Б. С. при движение с несъобразена с пътните условия скорост удря пешеходеца С.И.М..

Недоказано остана и наведеното твърдение, че произнасянето по определяне на щетата не било мотивирано и размера на щетата не бил обоснован, предвид приложените по делото писмени доказателства, а именно: Медицинска експертиза по процесната щета на л.15 по делото, в която ясно е посочено, че „Касае се за ЕДИНИЧНА травматична увреда - „Счупване на лява бедрена кост“, лекувано оперативно с метална остеосинтеза, с очаквано възстановяване за период от 7- 8 месеца, водещо до определянето на 20% ТНР X 1.000.00 лева = 20000 лева.

За имуществени вреди предлагам да се изплати сумата от 1.600.00 лева - импланти; 36.00 лева - помощни средства; 34.80 лева - потребителска такса; - формиращи ОБЩА СУМА от 1670.80 лева.“, подкрепено и с фактурите приложени на л.11, л.13 и л.14 по делото.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че са налице условията за встъпване на ищеца Гаранционен фонд в правата на увреденото лице срещу причинителя на вредата – ответника по настоящото дело.

Ответникът С. Б. С. следва да бъде осъден, да заплати на Гаранционен фонд исковата сума от 21670.80 лева, представляваща изплатено обезщетение по щета № 19210141/03.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 03.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

Относно претенцията на ищеца за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно ал.1 на чл.25 от Наредба за заплащане на правната помощ, приета на основание чл.37 от Закона за правната помощ, възнаграждението за защита по дела с определен материален интерес е от 100 до 360 лева, а съгласно ал.2 на чл.25, когато материалният интерес е над 10000 лева, възнаграждението може да бъде увеличено с до 50 на сто от максимално предвиденото по ал.1. В случая материалният интерес е за 21670.80 лева – за разликата над 10000 лева до 21670.80 лева, поради което размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено на 480 лева.

С оглед резултата по делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК в тежест на ответника са и направените от ищеца по делото разноски в размер на 1346.83 лв., от които 866.83 лв. за държавна такса и 480.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.558, ал.7 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, С. Б. С. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, ДА ЗАПЛАТИ на Гаранционен фонд с ЕИК 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.,Граф Игнатиев” № 2, ет.4, СУМАТА от 21670.80 лв. /двадесет и една хиляди шестстотин и седемдесет лева и осемдесет стотинки/, представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение по щета № 19210141/03.04.2019 г., ведно със законната лихва върху нея, считано от 03.08.2022 г. - датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, по банковата сметка на ищеца:

УНИКРЕДИТ БУЛБАНК,

IBAN BG66 UNCR7630 1009 5185 01,

Банков идентификационен код (SWIFT BIC) на УНИКРЕДИТ
БУЛБАНК - UNCRBGSF

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, С. Б. С. с ЕГН *****,
с постоянен и настоящ адрес: *****, ДА ЗАПЛАТИ на Гаранционен
фонд, с ЕИК 121446665 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул.
„Граф Игнатиев” № 2, ет.4, СУМАТА от 1346.83 лв. /хиляда триста
четиридесет и шест лева и осемдесет и три стотинки/ - разноси в настоящото
производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Сливен в
двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____